

DELO ŽIVLJENJE

glasilo delovne skupnosti tovarne obutve alpina žiri

LETNIK 12

STEVILKA 3

ZIRI, 15. MARCA 1973

Zaključni račun za leto 1972

Zelo razgibano in neuravnovešeno leto

Poslovno leto 1972 je za nami. Bilo je zelo razgibano in neuravnovešeno, kar lahko opazimo pri najbolj osnovnih kazalcih zaključnega računa. Bežna ocena rezultatov nas opozori, da smo v preteklem letu delali v zelo težkih pogojih. Tako nestabilnih pogojev kot so npr. cene materialov in gotovih izdelkov, razvrednotenje denarja, valutne mednarodne spremembe, še ni bilo. Porušena so vsa sorazmerja med celotnim dohodkom in dohodkom ter dohodkom in osebnimi dohodki oziroma stroški, tako, da je težko dati pravo oceno poslovanja v preteklem letu. Še težje pa bi bilo vzporediti realnost kazalcev v primerjavi z vrednostjo denarja, ker ugotavljamo, da smo se v zadnjih letih zelo oddaljili od strogih načel gospodarjenja. Ze prve mesece leta 1972 smo spoznali, da bomo težko ujeli pametno razmerje in re-

šitev med naglim naraščanjem cen materialov in zamrznitvijo cen gotovih izdelkov. Na eni strani se je pojavila svetovna in še bolj domača tendenca ob povišanju cen materialov za celo več kot 100 %, na drugi strani pa smo zaradi stabilizacijskih ukrepov imeli zamrznjene cene, poleg tega pa že sklenjene pogodbe za izvoz na zahodna in vzhodna tržišča. Tako smo ugotavljali, da se bo masa dohodka prelila iz podjetja in da postajamo s tako visokimi cenami, že nezanimivi in nekonkurenčni.

Kljub dohodkom, ki smo jih poskušali nanizati in oceniti, lahko rečemo, da smo vseeno nekaj dosegli, da je bil doslej dosežen največji izvoz, celotni dohodek, dohodek, povprečje osebnih dohodkov in amortizacija, žal pa na drugi strani največje znižanje gotovih izdelkov, material v zalogi, izjemni izpad dohod-

ka na račun podražitve materialov, ki znaša okrog 12,5 milijona din. Celotni dohodek v tovarni znaša 189.570.962 din, dohodek pa se je povečal za 20 % v primerjavi z letom 1971. Visok porast opazimo tudi v amortizaciji. V to povečanje smo šli načrtno, z namenom, da bi skrajšali amortizacijsko dobo, predvsem za opremo in inventar. Delavski svet je s sklepom določil amortizacijske stopnje, katere so bile višje od predpisanih. Pogodbene in zakonske obveznosti so porasle za 30 %, prav tako pa so višje tudi osebni dohodki. Povprečje osebnih dohodkov v tovarni znaša 1782,95 din. V rezervni sklad smo morali po obstoječih predpisih odvesti 2 % od dohodka, zato je omenjeni sklad porastel procentualno močnejše kot v preteklem letu, prav tako pa tudi poslovni sklad.

V sklad skupne porabe smo dotirali manj sredstev kot v letu 1971, predvsem zaradi spremenjenih predpisov v zvezi z izkoriščanjem tega sklada. Izobraževanje letos ne bomo financirali iz sklada skupne porabe.

Izvoz

V letu 1972 smo izvozili za 4.915.176 dolarjev ter tako presegli plan izvoza za 54 %. Za izvoz v letu 1972 je značilna nadaljnja rast izvoza smučarskih čevljev na zahod, v manjših količinah pa tudi na vzhod. Na zahodu izredno hitro narašča proizvodnja PU smučarskih čevljev, cene pa so nizke, tako da z našo dosedanjio izdelavo ne bomo mogli konkurirati tujim proizvajalcem. Iz te situacije si bomo delno pomagali z izdelavo lastnega PU smučarskega čevlja, vendar to ne bo dovolj, kajti inozemskim proizvajalcem v večini primerov odpadejo carine za nabavo opreme in surovin. Vedno več jugoslovanskih tovarn obutve se povezuje s tujimi firmami, da bi dosegli svetovno modo, zato je tudi za nas nujno, da sodelujemo z ustreznimi inozemskimi partnerji, da bomo lahko tudi na domačem tržišču nastopali z moderno kolekcijo.

Iz poslovnih poročil za tehnično in prodajno službo posredujemo naslednje:

Proizvodnja:

V letu 1972 smo proizvedli 1.084.931 parov obutve ter s tem presegli plan za 8,6 %. Povečali smo fizični obseg proizvodnje smučarske obutve in sandal, seveda nekaj tudi v škodo navadne obutve. Proizvodne kapacitete smo v letu 1972 razmeroma dobro izkoriščali, saj so vsi obrati, razen traku 52-6, delali vse leto v dveh izmenah. Proizvodnja je predvsem v prvem polletju tekla zelo dobro, saj smo v tem obdobju proizvedli rekordno število parov razne obutve. V drugem polletju so bili sicer nekoliko slabše izkoriščeni montažni oddelki, zaradi večkratnih zastojev ob pomanjkanju podplatov, delno pa tudi zaradi pomanjkanja zgornjih delov.

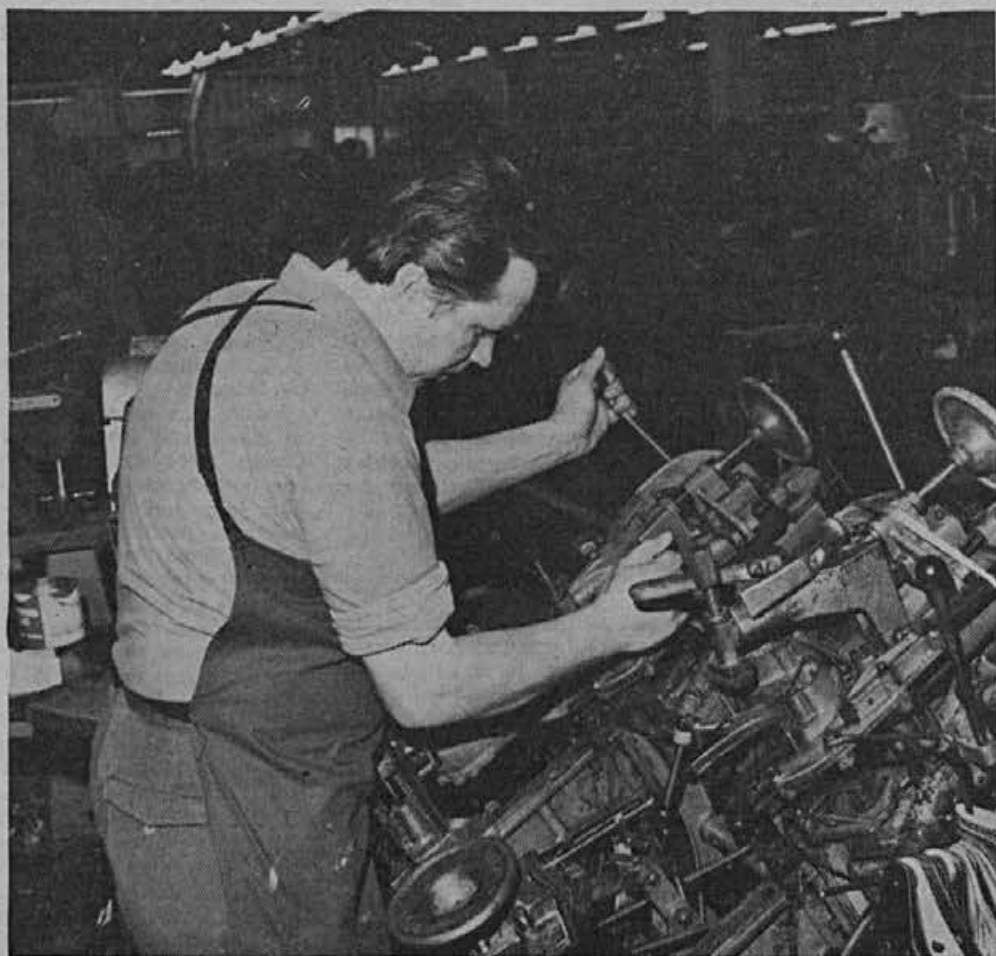
Največji problem čevljarske industrije v svetu so prav gotovo že nekaj let izdelovalnice zgornjih delov, kajti v montažnih oddelkih mnogo

hitreje napreduje mehanizacija. Podplatne izdelave se tehnološko poenostavljajo. Zmogljivosti obratov se pa s tem povečujejo. Poleg tega faktorja, ki je tudi nam porušil razmerje kapacitet med izdelovalnicami zgornjih delov in montažnimi oddelki pa so šivalnice zaradi modnih tendenc še dodatno obremenjene. Ze nekaj let se moda poigrava z vedno bolj kompliciranimi sestavami zgornjih delov v zahtevanih barvnih kombinacijah, kar prav gotovo vpliva na nižjo produktivnost šivalnic. Da bi odpravili ozko grlo pri izdelavi zgornjih delov, smo odprli nov obrat izdelovalnice zgornjih delov na Colu. Ugotovili smo, da imamo razmeroma dobro urejene montažne oddelke in njihove kapacitete za določen čas še neomejene. Torej moramo čim hitreje razširiti oziroma postaviti nove obrate izdelovalnic zgornjih delov, ali pa iskati kooperante za izdelavo zgornjih delov.

Prodaja na domačem tržišču

V preteklem letu je bilo na tržišču in v poslovanju toliko hitrih sprememb, da je bilo res težko sproti reagirati in se izogniti vsem, kar bi nam lahko škodilo in vplivalo na končni rezultat. Ze takoj na začetku leta so bile cene in rabati oziroma marže zamrznjene. Tržna inšpekcija je zahtevala postavitev cen na osnovi primerjave s prejšnjimi artikli. Na področju mode in sezon je bilo precej sprememb, tako da po tehnični plati nismo bili sposobni dohitevati zahtev tržišča in smo s kolekcijo za pomlad-poletje doživeli neuspeh. Ze spomladanska sezona je bila precej nenormalna. Vremenske razmere so sezono razbile na zgodnjo in poznejšo sezono. V poznejši sezoni je tudi moda menjala svoje linije in nastale so zaloge. Z znižanjem cen smo sicer uspeli prodati nekaj več, toda kljub temu imamo več ostankov sezone kot pomladi. Neuspeh spomladanske sezone smo vendarle nadoknadili s kolekcijo jesen-zima. Čeprav nam vreme ni bilo naklonjeno, smo kolekcijo dobro prodali in s tem sprostili obratna sredstva. S prodajo po parih smo

(Nadaljevanje na 2. str.)

Da je končni rezultat poslovanja podjetja dober, mora z vestnim delom prispevati prav vsak član kolektiva.

Biti ali ne biti, to je zdaj vprašanje!

Pred letom smo se večkrat sestajali, ocenjevali gospodarski položaj in načrtovali, da bi kolikor mogoče uspešno zaključili poslovno leto. Ukrepi so dali dobre rezultate. Vsaj na zunanje vplive smo vedno reagirali pravočasno in se skušali izogniti

Prav gotovo mi sami. Ugotavljamo veliko pomanjkanje materialov. Proizvodnja menja plane in izdeluje tisto obutev za katero so materiali že v zalogi. Izdelali smo že veliko obutev za poletje, pomladanska obutev pa šele sedaj prihaja v skladišče. Pa

bi morala že zdavnaj biti v prodajalnah in na voljo potrošnikom. Vemo, da povpraševanje pada. Res se lahko vprašamo kako bomo zaključili leto 1973? Naša obutev je modna in dovolj kvalitetna, da bi z njo lahko dosegli dobre uspehe, a kaj, ko se vedno nekje zatakne. Potrošniki ne vprašujejo, zakaj še nimamo v prodaji nove kolekcije, kupujejo pač drugje. Tako obstaja velika nevarnost, da bo ta obutev obležala v zalogi. In kdo bo kriv? Vemo kakšna vprašanja bodo ljudje postavljali, če prej ne, pa ob zaključnem računu. Odgovor lahko dobite že v tem članku.

To so dejstva, ki hromijo naše poslovanje. Enkrat za vselej bomo morali to razčistiti, kajti naše probleme bomo morali reševati sami.

Ivan CAPUDER

Model moškega spomladanskega čevlja.

večjim izgubam. Znotraj podjetja pa vendar nismo mogli preprečiti vseh slabosti. Premalo smo pazili na tehnološko pripravo modelov za pomlad-poletje 1972. Zaradi slabih modelov, ki se niso dovolj prilagodili nogi, je ostalo v zalogi nekaj več sezonske obutev kot navadno. Tudi materiali so bili za take modele predrdi.

Pri jesensko-zimski kolekciji so bili spet drugi problemi. Kolekcija je bila dobra, pravočasno izdelana in kljub mili zimi smo dobro prodajali. Že smo menili, da bo šlo vse po sreči, ko so se začele prekomerne reklamacije zaradi lomljenja polluretanskih podplatov in odlepjanja podplatov. Kljub vsemu smo leto zaključili uspešno. Toda ali res nismo sposobni odpraviti tistih napak, ki so skoraj v celoti odvisne od nas. Zatrjujemo, da se kaj takega ne bo več pripetilo. Mogoče res?

Nekaj napak smo torej odpravili. Stare bolezni pa nismo ozdravili. Letošnje pomlad zopet kasnilo z izdelavo obutev. Pri nekaterih modelih kar mesec dni in celo več. Kdo je kriv za to?

Govorimo kako veliko režijo imamo, koliko nas stane proizvodnja enega para itd. Delavski svet in gospodarski odbor sta o tem tudi že razpravljala.

Na dlani je, da režije (šteto ljudi v številnih enotah) ne bomo mogli manjšati, nasprotno povečavala se bo. Rešitev je torej le v pametnem gospodarjenju, dobri organizaciji, ustreznem razporejanju ljudi.

Osnovo za to naj bi dala sistemizacija.

Kako daleč smo s tem? Moram reči, da so opisovalci, najvišji vodilni in drugi strokovni delavci prebili mnogo ur na sejah centralne grupe za sistemizacijo ali sestankih obeh grup za usklajevanje opisov in organizacijo v proizvodnji in režiji. Marsikdo že sprašuje, kakšni bodo stroški. Taka vprašanja so povsem na mestu, posebno, če delo ne bo dovolj uspešno.

Vedeti pa je treba, da bo organizacijo treba stalno iz-

polnjevati (s tem spremljati in dopolnjevati tudi akt o sistemizaciji). Taraj takih stroškov bodo stalni, še posebno, če bodo to poklicno opravljali usposobljeni strokovnjaki.

Ugotavljam, da smo prebili led, da so se stvari premaknile z mrtve točke. Hkrati pa vsak dan nastopi nov problem, ki ga je treba razrešiti. Velikokrat si tak problem ustvarimo sami. Nekdo noče sodelovati, ker sodi, da bodo določila sistemizacije osala le na papirju, drugi so zadovoljni s sedanjo situacijo, tretji se bojijo za svojo kožo, četrti pa ne vedo pravega smisla sistemizacije. Reakcije so torej popolnoma človeške, taki smo pač.

Vsi skupaj pa vemo, da brez nekakega sistema ne bo šlo.

Vsak član delovne skupnosti naj v okviru smotrne organizacije dela z vso odgovornostjo to, kar zna. Če bomo dosegli to, bomo veliko.

Mislím pa, da mora akt o sistemizaciji sprojeti kolektiv, ni dovolj, da ga strokovno iz-

Avtopromet dobil vodjo

Doslej je avtopromet spadal neposredno v nabavno službo. S povečanjem proizvodnje in uvedbo direktne dostave obutev v naše prodajalne pa je vedno bolj rasla potreba tudi za povečanje prevoznega parka. Potrebno je bilo nabaviti nova vozila. Trenutno imamo že 15 vozil, od tega 3 težka tovorna vozila, 4 tovornjake z manjšo nosilnostjo, 6 dostavnih vozil in 2 osebna avtomobila. Tako močan transportni oddelék pa že mora imeti svojega vodjo. Znano je, da delo teče bolj brezskrbno, če je dobro organizirano. Tako bo v bodoče moralo teči tudi v našem avtoprometu.

Z novim letom je bil postavljen za vodjo avtoprometa naš dolgoletni vestni sofer Polde Filipič. Čaka ga težka in odgovorna naloga, pravilno voditi ljudi in upravljati ter pravilno gospodariti s sredstvi, v katera smo vložili mnogo denarja. Naš tov. Polde se tega dobro zaveda. Z veliko vnemo se je lotil tega

dela, saj ga pri dolgoletni praksi v tem poklicu dobro pozna. Lepo si je že uredil svojo pisarno v prostorih portirnice. Tako bo imel dober nadzor nad vozili in bo na voljo šoferjem. Urejuje že kartoteko drobnega inventarja in avtogum. Vodil bo tudi evidenco servisov, zavarovanja vozil, porabe goriva in maziv za vsako vozilo; skratka skrbel bo, da bo vsa dokumentacija vedno v redu, da bodo vozila vedno brezhibna. Izdajal in kontroliral bo potne naloge in stroške. Njegova glavna naloga pa bo čimboljše kombiniranje prevozov, da bodo vozila kar najbolj izkoriščena. Pri tem mu bodo veliko pomagali koristniki, če bodo pravočasno dajali potrebe za prevoze blaga.

Pri kontroli stroškov popravil in potreb po servisu pa bo pomagal naš avtomehaničar Tone Bogataj, ki že skoraj leto dni skrbi za popravilo avtomobilov. Rezultati njegovega dela se že kažejo pri občutnem zmanjšanju stroškov vzdrževanja vozil. Popravila in usluge pri specializiranih podjetjih in servisih so nas veliko stala. Sedaj pa veliko teh uslug odpade, ker se sproti odpravljajo napake na vozilih doma.

Navedel sem le nekaj nalog in dolžnosti vodje avtoprometa. Pokazale se bodo tudi pri samem delu.

Upam, da bodo rezultati kmalu vidni s tem, da se bodo stroški znižali. L. Kolenc

dela neka skupina. Upoštevati bomo pač morali, da čez noč ne moremo opraviti vsega, pa čeprav bi to bilo teoretično mogoče. Potrebno je torej sodelovanje čimveč ljudi, delovni dogovor vseh.

Priložnost za to pa je že pred durmi. N. P.

Odgovornost?

Nimam namena na dolgo in široko opisovati stvari, ki jih vsak dan vidim in doživljam. Delam v hali in vidim razne napake, ki bodejo v oči, pa ne samo mene, tudi ostale delavce. Kolektivnega sestanka že lep čas ni bilo, da bi lahko delavci povedali svoje misli in težave.

Pojavljajo se napake, ki bi jih res ne smeli prezreti. So take, za katere bi se morali poiskati krivci, da bi za slabo delo tudi odgovarjali. Pregovor pravi, da se na napakah učimo. Mi se tega premalo zavedamo.

Delavci čutimo pritisk, predvsem zaradi kvalitete, kot

da bi lahko delali čudeže. In to ob tako slabi pripravi dela in nekvadratnem materialu. Imam občutek, kot da bi lahko druge napravljene napake morali odpravljati delavci na trakovih, ki delajo na normo. Predvsem tisti, ki delajo v režiji in nimajo norme, bi se morali poglobiti v svoje delo, da bi ga tudi res kvalitetno opravili. Tako pa se napake pokažejo v proizvodnji, kar vpliva na manjšo storilnost, slabo kvaliteto in nižje osebne dohodke.

Vemo, da v našem podjetju ni bilo dovolj tehnologov in drugih strokovnih ljudi. V tem pogledu smo napredovali. Zato je pa tudi že čas, da se pokažejo pozitivni rezultati.

Objavljamo imena tistih, ki so kdaj preveč »pogledali v kozarec« ali kako drugače kršili delovno disciplino. Nimam namena zagovarjati takih ljudi, sem pa mnenja, da taki največ škodujejo samo sebi. Morali pa bi v podjetju predvsem poiskati večje kršitelje in jih postaviti pred organe samoupravljanja oz. pred odbor za osebno odgovornost. Takj so nekateri v režiji. Tu gre za trdo prislužene milijone.

In na koncu. Prav bi bilo, da bi se šefi z delavci večkrat sestali in z njimi pokramljali.

Prav gotovo bi se izboljšali odnosi. Janko Rupnik

Zelo razgibano in ...

(Nadaljevanje s 1. strani)

na domačem tržišču sicer padli za nekaj odstotkov, po vrednosti pa je prodaja narasla. Padec pa smo nadomestili z večjim izvozom. Kljub hitrim spremembam predpisov z zamrzitvijo cen in marže oziroma rabata, smo poslovno leto tudi v prodaji zaključili dokaj uspešno. Opazili smo, da se obutev, ki je usklajena z najnovejšo modo dobro prodaja, kljub višjim cenam. Zelo težko pa je predvideti, kaj bo na tržišču najbolj prodajno. Zato moramo v bodoče izbiri modelov po-

svetiti vso pozornost. Na koncu še ugotovimo, da smo s poslovnimi rezultati leta 1972 lahko zadovoljni. Vsi pa se moramo zavedati, da postaja vloga posameznika vse večja in odgovornejša. Izkušnje preteklega leta lahko koristno uporabimo v prihodnje. Spoznanja naj bodo vsem vodilo in kar je glavno, naša stabilizacija mora biti notranja stabilizacija odnosov dela in odgovornosti, kajti le-ta nam bo zagotovila, da bomo v prihodnosti poiskali prave poti dovolj hitro in uspešno.

Ana Strlič

Model ženskega čevlja za pomlad.

Poškodbe pri delu v letu 1972

V lanskem letu se je pri delu poškodovalo 72 zaposlenih; od tega v Zireh 65, v Gorenji vasi 5 in na Colu 2. Najtežje poškodbe so se primerile na delovnih mestih: strojno potolčenje, skladiščnih materialov, skladiščnih iz-

V večini primerov so bili poškodovani prsti na rokah in to kar 52-krat, dlan, zapestje in ostala mesta na roki 12-krat, oko 7-krat, noga 8-krat, prsni koš 2-krat in glava enkrat.

Poškodovano se je 46 nekva-

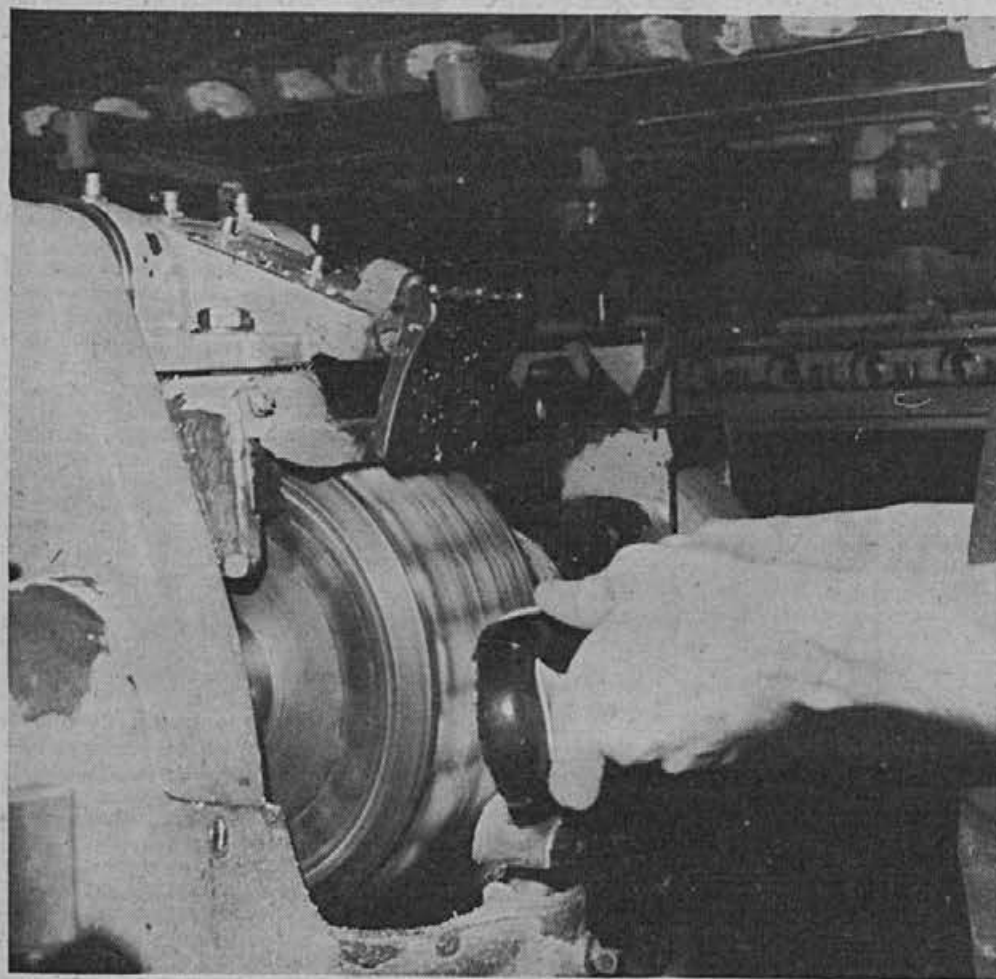
lificiranih in 23 kvalificiranih ter 1 polkvalificiran in 3 visokokvalificirani delavci. Največ poškodb se je primerilo v prvi in drugi uri dela 26 in v peti 13. Na eno poškodbo odpade 11,4 delovnih dni zdravljenja. Zaradi vseh po-

škodb pri delu pa je bilo lani izgubljenih 826 delovnih dni. Pri delu se je poškodovalo 4,90 % zaposlenih.

Na poti na delo in z dela je bilo 8 nesreč. Ponesrečili so se: 2 mopedista, 1 kolesar in 5 pešcev. Vzroki te poškodbe so bili v glavnem mokra, poledenela ali nasuta cesta, vinjenost druge osebe in okvara na vozilu. Na eno teh poškodb odpade 14,25 delovnih dni zdravljenja. V nesrečah na poti na delo in z dela

pa se je poškodovalo 0,55 % zaposlenih.

Skupno se je poškodovalo pri delu, na poti na delo in z dela 5,40 % zaposlenih. Zaradi vseh poškodb je bilo izgubljenih 940 delovnih dni. Če vemo, da je celotni bruto dohodek podjetja cca 33 milijard S din, je bilo zaradi poškodb v letu 1972 za 81.845.800 S din manj ustvarjenega dohodka, če pa upoštevamo še druge stroške pa je škoda še precej večja. M. Kastelec

Glavni faktor varnega dela na stroju za potolčenje je pravilen prijem čevlja.

delkov in stiskanje podplatov. Na te poškodbe odpade 34 delovnih dni zdravljenja. Največ poškodb se je primerilo na delovnih mestih, kjer se uporablja nož, tj. na ročnem obrezovanju, sledita pa šivanje in sekanje zgornjega usnja s 5 primeri poškodb.

Med viri za poškodbe je na prvem mestu nož (14 primerov), za njimi pa odletavajoči material 7, igla šivalnega stroja 5, stroj za prebijanje luknjic 4, težak predmet 4, stroj za pribijanje rince 3 primeri itd.

Kar 17 poškodb se je pripetilo zaradi pomanjkanja delovnih izkušenj, 10 poškodbam je botrovala nepredvidnost, 9 poškodb je bilo zaradi prehitrega tempa dela in 7 zaradi trdega materiala.

32 delavcev se je poškodovalo pri delu, na katerem so imeli le do 30 dni delovnih izkušenj, 10 poškodovancev je imelo na istem delu manj kot 6 mesecev izkušenj, 9 poškodovancev je imelo na istem delu že eno leto, 22 delavcev pa je imelo več kot dve leti delovnih izkušenj na istem delu.

Večja vloga mladih

Mladinci našega aktiva smo 24. februarja imeli po dolgem času konferenco, ki je kljub majhni udeležbi kar dobro uspela. Pogovarjali smo se o problemih, ki ne tarejo samo nas mlade, ampak so boleča točka celotnega kolektiva.

S pomočjo vseh mladincev smo sestavili predlog programa dela, ugotovili kaj nam je prineslo preteklo leto, kaj nam je ostalo in kaj bi se morali storiti. Vsi smo bili mnenja, da bi morali tesneje sodelovati z vsem družbenopolitičnim organizacijam in samoupravnimi organi v podjetju, pa tudi z mladinskimi aktivji v drugih podjetjih v našem kraju.

Na koncu bi vas verjetno zanimal tudi program, ki smo si ga zastavili:

- Odločili smo se za aktivnejše delo na področju:
- strokovnega izobraževanja
- zabavnega življenja
- splošnega izobraževanja
- sodelovanje mladih v samoupravljanju.

Sprotna situacija pa bo pokazala, česa se moramo še lotiti. Ta sestavek je le splošna informacija. O našem delu v preteklem obdobju in načrtih, bomo kaj več povedali v naslednji številki.

I. K.

Iz kadrovskega oddelka

V februarju smo imeli zaposlenih 1500 delavcev. Od navedenega števila v obratu v Zireh 1022, v obratu Gorenja vas 192, v obratu na Colu 74 in v prodajni mreži 212 delavcev. Mesečno povprečje zaposlenih je 1503 delavcev.

V februarju smo zaposlili 7 delavcev. Vinko Oblak, Anton Cefarin in Metod Nedžev, ki so se vrnili iz JLA, so se zaposlili v obratu v Zireh, Viktorija Semrl in Zmaga Božič v obratu na Colu, Marija Košir in Olga Molk v prodajni mreži, odnosno prodajalni v Logatcu. Z delom je prenehalo 9 delavcev. Milan Fortuna je odšel na služenje ka-

drovskega roka. Jože Krajšek in Anton Naglič sta bila upokojena, Cvetka Sasivari, Cecilija Kavčič in Marija Zamljen so delo prenehali zaradi osebne odpovedi, Zdravka Mrljak, Blagica Perić in Maska Ušeničnik pa so samovoljno izstopile. V obratu v Gorenji vasi v preteklem mesecu ni bilo sprememb.

A. F.

Mnogo prezgodaj smo se poslovili od našega upokojenca Jožeta Podobnika. Ohranili ga bomo v lepem spominu.

Samoupravna kronika

— februar 1972 —

2.2. Odbor za delovna razmerja

Sprejet sklep o imenovanju poslovodje prodajalne Alpina v Logatcu, poslovodje prodajalne v Mariboru in mojstra v lahki montaži obutve. Odloženo o sprejemu 2 delav na delo v obrat Gorenja vas.

8.2 Odbor za osebno odgovornost

Javna ustna obravnava zaradi ugotovitve domnevne kršitve delovne dolžnosti zoper Pava Petkovića, poslovodja prodajalne Slavonski Brod II. Po ugotovitvi težje kršitve delovne dolžnosti izrečen zadnji javni opomin.

12.2. Odbor za nagrajevanje

Obravnavan osnutek spremembe in dopolnitve Pravilnika o delitvi sredstev za osebne dohodke, ter osnutek dopolnitve Pravilnika o povračilu potnih in drugih stroškov delavcem v zvezi z delom. Oba osnutka dana v potrditev delavskemu svetu.

12.2. Gospodarski odbor

Obravnavana poročila o letnih popisih sredstev in virov sredstev in predlagani ukrepi za izboljšanje evidence v skladiščih in za druge izboljšave pri poslovanju podjetja. Sklepano o prenosu revalorizacije materiala, preračunavanju kalkulacij starih artiklov in pokritju negativne razlike pri poslovanju tovarniške kuhinje v Zireh in kuhinje obrata Gorenja vas. Odobrena poslovna potovanja v tujino nad 6 dni. Potrjena pogodba o nakupu 2 stanovanj v Sarajevu, odobren odpis 4 parov manjka pri pošiljkah za

naše prodajalne in sprejet sklep o oprostitvi plačila obresti za kredit ČSIC Ziri.

12.2. Delavski svet

Potrjeni sklepi 7. rednega zasedanja delavskega sveta in sklepi nekaterih odborov. Potrjena poročila o popisih sredstev in virov sredstev ob zaključku leta 1972 in določena likvidacija ugotovljenih razlik. Določeno, da se upošteva vse predloge inventurnih komisij in gospodarskega odbora za izboljšanje poslovanja in evidence v podjetju. Sprejet predlog odbora za nagrajevanje o spremembi in dopolnitvi pravilnika o delitvi osebnih dohodkov, po kateri se spremeni akontacija za normalni delovni učinek in se ocene povišajo za eno točko. Sprejeta tudi sprememba Pravilnika o povračilu potnih in drugih stroškov v zvezi z delom, ki se nanaša na naročnine. Potrjene razlike pri uvozu blaga in imenovana dva člana v upravni odbor solidarnostnega stanovanjskega sklada pri občini Škofja Loka.

27.2. Gospodarski odbor

Obravnavan zaključni račun za leto 1972. Sprejeti razni ukrepi za izboljšanje poslovanja podjetja v prihodnje. Odobreno plačilo zaključne investicije pri adaptaciji prodajalne v Travniku in plačilo makete za novo prodajalno Alpina v Zireh. Odobrena 2 poslovna potovanja v inozemstvo nad 6 dni in obravnavano sodelovanje prodajne službe s komisijo za prospekte.

27.2. Delavski svet

Potrjen zaključni račun podjetja za leto 1972 in izrečena zaupnica direktorju. Sprejet sklep o razpisu volitev za izvolitev polovice članov delavskega sveta in polovice članov svetov organizacij združenega dela.

Sprejeti trije pravilniki: Pravilnik o splošnem ljudskem odporu v Alpini, Pravilnik o zaščiti tajnosti podatkov v Alpini in Pravilnik o službi zavarovanja v podjetju.

28.2. Odbor

za izobraževanje

Razprava o ekskurziji študentov Višje čevlarske šole v Nemčijo. Sprejet sklep, da tovarna krije 2/3 stroškov, udeleženci pa koristijo svoj dopust. Razprava o finančnem prispevku podjetja za zaključno ekskurzijo dijakov IV. letnika TČS v Kranju. Prošnja dijakov je bila negativno rešena.

Ob osmem marcu

Pred dnevi smo praznovali 8. marec, Dan žena. Zdi se nam primerno, da tudi v našem glasilu posvetimo temu prazniku nekaj misli.

8. marec je dan, ki nas kot praznik žena opozarja, da smo dolžni česče pomisliti na vse žene, katerih pripadnost tako opevanemu nežnemu spolu predstavlja vzrok za neenakopravnost z moškimi. Kadar govorimo o človeku imamo pred očmi moškega in ženskega, ki se po svojih intelektualnih sposobnostih v ničemer ne razlikujeta. Razlika je le v tem, da je moški fizično močnejši, ženski pa je narava zaupala plemenito poslanstvo materinstva, ki ji po eni strani nalaga prijetno dolžnost in odgovornost, po drugi strani pa v skrbi za obstoj človeškega rodu, veliko večje breme v primeri z moškim.

Namenili smo se, da bi v tem članku iz kratkega razgovora z nekaterimi materami — članicami našega kolektiva, skušali izvedeti za mnenje, ki ga imajo o praznovanju Dneva žena. Razgovor je potekal tako, da smo jim zastavili tri vprašanja.

1. Kako si zamišljate praznovanje Dneva žena?
2. Ali menite, da naše podjetje v zadostni meri in v primerni obliki izkazuje pozornost ženam in njihovem prazniku?
3. Kako morete uspešno usklajevati vaše delovne dolžnosti z dolžnostmi, ki jih imate do družine.

Prva nam je odgovarjala na vprašanja PETERNELJ CILKA, mati sedmih otrok. V našem podjetju je zaposlena 10 let, dela pa v lahki šivalnici, in sicer na fazi za vstavljanje podloge.

Povedala nam je, da o načinu praznovanja Dneva žena nikdar ni kdove kaj razmišljala. Zdi se ji pa hvale vredno, da je vsaj en dan v letu posvečen izključno ženam. Res, da s tem naše breme ni nič manjše, je dejala, vendar

Sedaj, ko so otroci že odrasli mnogo lažje usklajuje delovne dolžnosti z družino. V prejšnjih letih je bil to velik problem. Potrebno je bilo mnogo samozatajevanja in vsestranske požrtvovalnosti, da je prebrodila najhujšo krizo.

Druga naša sogovornica je bila ANICA RAMPRE, mati štirih otrok. V našem podjetju je zaposlena že nad 20 let. Dela v težki šivalnici kot prešivalka.

Glede praznovanja Dneva žena je povedala, da jo zelo veseli, da je en dan v letu praznik žena, zlasti pa še mater. Njena želja pa je, da bi ta praznik dosegel svoj pravi

namen. Pri praznovanju tega dne bi bilo lepo, da žene ohranjajo spoštovanje do sebe.

Način, s katerim izkazujejo pozornost v podjetju zadnja leta, se ji zdi mnogo primer-

nejši kot prejšnja leta, ko so se organizirali za žene zabave s plesom. Ta oblika, ko žene na delovnih mestih obdarujejo, se ji zdi bolj svečana in tudi bolj praznična, čeprav je obdaritev opravljena v delovnem okolju.

Glede usklajevanja delovnih in družinskih dolžnosti nam je povedala, da zdaj, ko so otroci že nekoliko odrasli, nima posebnih težav. Včasih pa je bilo hudo, tako da je morala za nekaj časa prekiniti celo delovno razmerje.

NATASA DEMSAR, mati enega otroka, zaposlena v našem podjetju 4 leta, na pripravi v lahki šivalnici, nam je povedala naslednje.

Kot ženi in kot materi mi praznik žena pomeni mnogo. Vem sicer, da praznik sam ne more rešiti še vseh neresenih vprašanj v zvezi z enakopravnostjo žena. Res pa je, da prav na ta dan vsa ta neresena vprašanja postanejo bolj živa in jih vsa naša družba v večji meri upošteva. Z dosedanjim načinom praznovanja Dneva žena sem povsem zadovoljna. Sem proti veselici, ki so jih prirejali včasih in se mi način izkazovanja pozornosti ženam v podjetju, ki se je uveljavil v zadnjih letih, zdi primernejši. Meni pa, da bi se v podjetju dalo še marsikaj napraviti, kar zadeva enakopravnost žena. Čuti, da se pri nas še vedno, čeprav ne v ne vem kolikšni meri odraža stara miselnost, da so ženske manj sposobne kot moški.

Svoje družinske dolžnosti z delovnimi dolžnostmi ji s pomočjo njene mame ni težko usklajevati. Ima rešen problem varstva otroka, tako da

človek ima le določeno zadoščenje ko vidi, da je vsaj občasno cenjen njegov trud. Kot mati sedmih otrok sem morala trdo delati, zlasti takrat, ko sem živela še na kmetiji. Mož je bil alkoholik in za družino ni skrbel. Tako je vse breme padlo name. O kakem prazniku žena v tistem času ni bilo misliti. Zdaj pa, ko sem se osamosvojila, pride tudi praznik žena pri meni bolj do veljave. Vsaj enkrat na leto občutim, da se za nas žene zanimajo in da se prizadevajo, če že ne povsem, pa vsaj delno priboriti nam enakopravnost. Po njenem mnenju pa je manj enakosti pri vrednotenju dela. Meni, da so moški za enako delo še vedno bolj plačani kot ženske. To se odraža tudi pri delovni disciplini. Moški namreč mnogo več časa porabijo za kajenje in razne neslužbene razgovore, medtem, ko ženske povečini čas zelo smotrno izkoristijo, če hočejo doseči kolikšaj dober zaslužek.

Vse mamice so praznovale ...

Komaj se še spominjam. Vem, da je bila zima, da je bil sneg in mrzel veter je pihal. Vse nas je zeblo. Nikogar ni bilo, da bi nam zapel gumb pod vratom, nam obul tople nogavice in nas stisnil k sebi. O, saj je bila mamica, toda ona je mirno spančkala sredi sobe in vsa je bila okrašena z rožami. Očka je rekel naj bomo tiho, da je ne bi zbudili. Se vem, kako je bila takrat lepa. Stali smo ob njej in jo samo gledali. Ni hče ni rekel besedice, celo očka ne, ki je prej vedno tako rad govoril z njo. Takrat tudi nisem razumela zakaj je jokala, tako presunljivo jokala kot otrok, ki je po krivem tepen. Moški vendar ne sme jokati, posebno pa ne moj očka, ki je bil vedno tako trd in odločen. In zakaj bi vendar jokala, če je mamica zaspala, pa še tako lepo so jo okrasili.

Zabili so jo v krsto in jo odpeljali. »Vrnila se bo!« je rekel očka, ko smo počasi in mirno stopali za krsto. Saj se mora vrniti, sem mislila sama pri sebi. Le kaj bi brez nje. Kdo nam bo kuhal in pral, kdo nam bo ob večerih pripovedoval najlepše pravljice, če ne ona, ki so jo ti kruti brezsrčneži tako grdo zabili v krsto. Sele, ko so jo počasi začeli spuščati v izkopano jamo, sem začela pre-

mišljati zakaj to delajo. Tu ven vendar ne bo mogla. Vsi so jokali in tudi jaz sem jokala.

Zdi se mi, da je bilo leto dni pozneje. Hodila sem po vasi čisto sama. Zima se je nagibala k pomladi, toda sneg še ni popolnoma skopnel.

Otroci se ta dan niso igrali. Pogovarjali so se, kaj bo kdo poklonil svoji mamici. Priluhnila sem njihovem pogovoru. Ta rože, on lepo vazico, tretji tople nogavice. Le kaj neki slavijo vse njihove mamice. Že leto dni je minilo odkar je odšla. Zbežala sem, zapustila veselo družbo, kajti spoznala sem, da moje mesto ni med njimi. Ob potoku, kjer je sneg že skopnel sem opazila mnogo rumenih trobentic. Če vse ostale mamice praznujejo, zakaj bi moja ne, mi je šinilo skozi otroško glavico.

In natrgala sem mnogo, mnogo drobnih rumenih cvetov, jih odnesla tja, kamor so pred enim letom odnesli mojo mamico. Med mnogimi grobovi sem našla grobek z lesenim križem. Ne vem ali je bil njen ali ne, ustavila sem se pri njem, položila rože zraven križa.

»Bodi vesela mamica!« sem rekla, in prazni kot praznujejo danes vse mamice sveta. To so prvi letošnji cvetovi, da

tvoj grob ne bo tako prazen! In takrat sem jokala kot še nisem nikoli prej in tudi pozneje ne. Ne vem koliko časa sem ostala tam, kajti čas je izgubil svojo vrednost, jaz pa sem želela biti pri njej, praznovati z njo, pa čeprav so mi po licih tekale solze. Zmanjkalo mi je solza in moje oči niso več zmogle drugega kot nemo zreti v križ in rumene cvetove na poslednjem snegu pod njim.

Zavedala sem se šele, ko sem začutila roko na svoji rami. Bil je očka in v desnici je držal velik šop rdečih nageljnov. Nič ni rekel, samo objel me je, položil svoj šopek poleg mojega, mi ponudil roko in odšla sva proti domu.

Takrat sem šele vedela, da je moja mamica odšla, da je umrla in da se ne bo nikoli več vrnila, kot je takrat pred enim letom rekel očka. Toda nisem bila jezna na očka, ker sem vedela, da je poskušal vsaj eno leto odložiti mojo in našo bolečino.

Na njenem grobu ni več le senega križa. Težak marmor ji pritiska na prsi, na njem pa je njena slika, poleg te pa še očkova, ki je nekaj let po tem odšel za njo — ki jo je ljubil.

najde še čas za udeleževanje v političnih organizacijah, kot na primer v zvezji komunistov in zvezji mladine.

Z ANICO BEKS, materjo enega otroka, ki je zaposlena v našem podjetju 13 let, in sicer v lahki montaži, smo takole pokramljali.

Povedala nam je, da je Dan žena zanjo pomemben praznik, čeprav od njega mnogo ne pričakuje. Je namreč vdova, sama z otrokom in zato od ožjih svojcev za ta dan ne more pričakovati posebne pozornosti. O načinu praznova-

prazniku dneva žena

nja ni mnogo razmišljala. Oblika pozornosti, ki jo izkazuje podjetje za praznik žena se ji zdi zelo primerna. Na splošno pa je tudi v podjetju zelo zadovoljna in kot ženska ne čuti nikakršne zapostavitve. Svoje delovne dolžnosti

mi zdi primernejša od prejšnjih oblik, ko so se organizirale razne zabave. Kar pa zadeva usklajevanje mojega dela v podjetju z delom doma nimam prevelikih težav, za kar se moram v veliki meri zahvaliti mami. Precej pa mi pomaga tudi hčerka, tako da v tem pogledu vse probleme kar uspešno rešujem. Težje je bilo takrat, ko so bili otroci še majhni.

Kaj je povedala žena, delavka ŠKVARC BRUNA, iz obrata »Alpina« Col o praznovanju Dneva žena in počutju v obratu na Colu?

»Osebo praznujem v krogu svoje družine. Sem poročena, mati dveh otrok, živim v skupnem gospodinjstvu z mojo mamo, ker sva oba z možem v službi, zato ostali prosti čas najraje preživim doma; to bi lahko rekla tudi za ostale moje sodelavke.

Kako je urejeno varstvo vaših otrok, kadar ste matere v službi?

Varstvo otrok usklajujemo s pomočjo starih mam. O kakšnem vrtcu do sedaj nismo razpravljali, kaj pa čas prinese, to bomo pa še videli.

Za Dan žena rajši vidimo, da smo v podjetju obdarovane, ker pridejo v poštev vse žene; na zabavo in na izlet pa bi jih šlo le nekaj, ker imam izkušnje že iz prejšnjega podjetja, kjer sem bila zaposlena.

Moje mišljenje je, da dobiš skromno darilce, ker zabava se lahko vsaka po svoje, kjer se hoče. Upam, da so istega mišljenja vse ostale delavke.

Kaj si mislite o svojem prazniku?

»Da je to za nas žene res lep dan, če pomislim, da vsa ženska-mati ni imela drugega, kot vsakodnevno garanje, da pa je danes le drugače, posebno če ti izkažejo vsaj malo pozornosti, naj bo

doma, ali v podjetju. Veliko je vredno že to, ko matere gledamo svoje otroke, kako veselo se pripravljajo, da naj pripravi proslavo, ki se je vse prav rade udeležimo, in kako lepši je potem naš delovni dan.

Kako se počutite žene v obratu Alpine na Colu?

Moj delovni dan

Bila je sobota. Na delo sem morala popoldan. Ves popoldan sem bila nestrpna, ker sem se bala, da bo imel avtobus zamudo zaradi poledenice ceste.

In res sem ga zelo dolgo čakala. Vesela sem bila, ko sem ga zagledala in v njem opazila svoje prijazne sodelavke. Pripeljale smo se na Col in pohitele v trgovino, si kupile malico, nato pa odšle v našo tovarno in zamenjale delavke, ki so delale dopoldan. Naša delovodkinja Milka nam je že pripravila delo in razložila nejasnosti o delu.

Se malo z ozeblimi rokami smo se oprijele dela in urno delale do malice. Med malico je bilo zelo živahno. Obujale smo spomine o preteklih dneh, ko se nismo še poznale. Veliko nas je delalo v Italiji, v Aidovščini in po drugih krajih. Ves pogovor pa je bil le ena želja, da bi čim prej dobile novo tovarno in ostale še naprej tako združene in dobre prijateljice.

Malica je kar prehitro minila in vrniti smo se morale k delu. Tu pa tam smo se med delom še smehljaje spogledale in že je bila ura deset. V naši hudo preozki garderobi smo se preoblekle in pred tovarno nas je že čakal kombi. Kot vedno je bilo tudi ta večer v kombiju zelo veselo, kajti pesmi in smehe nam nikoli ne zmanjka.

Domov sem prišla zelo utrujena. Usedla sem na divan in začela premišljevat, kako bom preživela nedeljo, kajti ta je zame najbolj pust dan v tednu. Saj smo pri nas in na Colu ter v bližnji okolici brez kakršnegakoli razvednila. Spomnila sem se na naš mladinski sestanek, na katerega so prišli tudi predstavniki MA — Alpina iz Zirov. Jaz, pa tudi ostale so-

»Prav dobro. V domačem kraju imamo svoj zaslužek, ki ni tako slab, imamo dobro ogrevan delovni prostor, če pomislimo, kolikokrat smo prezeble čakale avtobus, da nas je odpeljal v podjetje, kjer smo bile prej zaposlene. Želimo, da nam bi res čimprej zgradili tovarno, ki bi bila za nas, pa tudi za naše otroke, velikega pomena, da bi čim bližje doma služili svoj kruh. Tudi sami smo pripravljeni narediti marsikaj, da se bi nam ta velika želja izpolnila.

Ob Dnevu žena so se oglašile tudi ŽENE IZ NASEGA OBRATA V GORENJI VASI. Takole so nam pisale:

Dan žena naj bi bil res praznik, ne samo formalnost. Brez prostega dne pa praznika ni.

V celem letu je to edini dan, posvečen ženam, katerega bi rade res praznovala.

Naša glavna želja je, da bi bil ta dan prost, in kakšna kulturna prireditev, namenjena prav ženam.

V sedanjem času smo žene preveč obremenjene, kajti poleg dela v tovarni je treba preostali čas zelo natančno porazdeliti, da pri tem preveč ne trpi družina.

Upamo, da nismo postavile prevelikih zahtev in da nam tega podjetje ne bo v celoti odbilo.

Ob zaključku iskreno čestitam za praznik žena našim sogovornicam, pa tudi vsem ostalim članicam našega kolektiva. Želimo vsem, da bi se jim izpolnilo čim več želja, da bi uspešno reševale vse probleme, obenem pa, da bi bile tudi uspešne v borbi za enakopravnost, na tistih področjih, kjer še ni v celoti dosežena.

Intervju pripravil
Anton Zakelj

z dolžnostmi do družine usklajuje kar uspešno, kajti omogočili so ji, da dela samo na dopoldanski izmeni. Tako ima rešen tudi problem otroškega varstva, ker v dopoldanskem času hodi hčerka v šolo.

STAZI FILIPIC, mati 2 otrok, zaposlena v našem podjetju 13 let, kot tajnica finančnega sektorja, nam je v zvezi s praznovanjem Dneva žena povedala:

Praznik žena si zamišljam tako, da bi bile žene vsaj na ta dan, ki jim je namenjen proste in manj obremenjene. Tako pa se večkrat zgodi, da ta praznik ne doseže svojega pravega namena in da v mnogih primerih izzveni bolj ironično. Morda je v čestitkah, ki smo jih deležne žene — matere od svojih otrok še največ iskrenosti. Glede oblike izkazovanja pozornosti prazniku žena v našem podjetju sem zadovoljna in se

delavke, smo ostale brez besed. Nismo pričakovali, da bi kdo pomagal pri naših problemih glede zabave.

Prej smo že delale pri drugih podjetjih pa ni v tem pogledu nihče skrbel za nas.

Bile smo zelo presenečene in zadovoljne, saj si želimo čim tesnejšega sodelovanja z ostalo mladino v kolektivu »Alpine«.

Približno takole poteka moj delovni dan. Marija Ruš

Iz sindikalne organizacije

Prva seja novoizvoljenega izvršnega odbora sindikalne organizacije v Alpini je bila 12. 2. 1973. Razprava je tekla o osnutku pravilnika o splošnem ljudskem odporu v okviru podjetja. Odbor predlaga, naj bi odbor za narodno obrambo poskrbel tudi za zaščito otrok in starih ljudi. Potrebno bi bilo zgraditi primerno zaklonišče.

Na tej seji je IO razpravljala tudi o osnutku pravilnika za zaščito tajnosti podatkov v podjetju in o osnutku pravilnika za zavarovanje premoženja.

Delo v sindikalni organizaciji je letos zelo razgibano. Vendar pa se opažajo tudi razne pomanjkljivosti. Predvsem se organizacija ukvarja z izpeljavo akcij, kot je na primer: jeseni dobava sadja za člane ali pa obdaritev žena za 8. marec, premalo pa posega v tokove družbeno-političnega življenja in v gospodarsko problematiko. Naštel bi nekaj smernic za bodoče delo.

Sindikat naj bo pobudnik akcij v zvezi s širjenjem samoupravljanja v podjetju, sodeluje naj pri formiranju samoupravnih aktov, budno naj spremlja vprašanje zakonitosti. Zavzame naj se za čimboljše informiranje kolektiva

in to z objavo važnejših podatkov v glasilu in zvočniku, ter z uvedbo sestankov po oddelkih. V zvezi s stabilizacijskimi ukrepi naj si sindikat prizadeva, da bo podjetje in pa strokovne službe v njem organizirane čim bolj smotno in naj zato podpre izdelavo akta o sistemizaciji delovnih mest. Skrbj naj za tesno povezanost naših obratov v Gorenji vasi in na Colu ter posveti posebno pozornost organizaciji dela sindikata v prodajni mreži. Treba se bo povežati in tesneje sodelovati z organizacijami ZK, ZM in ZB. Zavzeti se bo treba za interese, ki so krajevnega značaja. Sodelovati bi bilo treba pri izdelavi pravilnika o razpisu stanovanjskih posojil. Povežati se bo treba s strokovnimi službami v podjetju, katere se ukvarjajo s problemi, kot so na primer ostareli članj ali matere samohranilke. Pogloblj naj se v probleme rekreacije delavcev, prevozov na delo, prehrane, itd.

Torej dela je na pretek, treba bo zavijati rokave. Pri svojem delu pa si IO želi podpore vseh članov kolektiva, kajti le tako bo sindikalna organizacija lahko napredovala.

M. P.

Mamici

Mami, a veš, da ti sinko bedi; čeprav mu je glavica trudna, zaspana, spanček mu kradejo hude skrbi: kaj le naj bi dal ti za praznik, o mama.

Avion bi ti kupil, prav res, da bi. Ptico, ki vaju ponesla bi k sončku in dlje; kupil bi grad ti, medeno potico, a ve že, da niso to tvoje želje.

Rože so zate! Nabral bi jih, mama — pa kaj, ko je zunaj, na trati še zima, ko zvonček nobeden nikjer še ne kima in vrba je tudi, brez mačic, še sama.

Teloh je našel; premražen cvet v slani, a je, turobnega, pusti kjer je, pa saj tudi brez rožic lepo bo — ne, mami, ko jutri poreče ti: Ti si mi vse.

Izdaj mu skrivnosti ljubezni. Daj, mama, želi takrat mu, naj nikdar ne zve, kako je pozabit poklicati: Mama! tole povej mu in daj mu srce.

Jože Podobnik

Sindikavno prvenstvo v veleslalomu

V lepem sončnem vremenu je bilo v nedeljo, 4. marca, v Jarčji dolini sindikalno prvenstvo Žirov v veleslalomu. Tekmovanje je organizirala sindikalna organizacija Alpine v sodelovanju z ostalimi sindikalnimi organizacijami. Tekmovanje je bilo ekipno in posamično v treh kategorijah. Tako so tekmovali člani do 35 let na nekoliko zahtevnejši progi, člani nad 35 let in članice pa so vozili na lažji progi. Sodelovali so tekmovalci vseh žirovskih podjetij, ki so tudi prispevala nagrade, tako da je bila tekma na smučišču res borbena in zanimiva. Zbralo se je tudi veliko gledalcev in navijačev, kar je tekmovalcem vliilo še več poguma. Da je tekmovalce lepo uspelo, gre zahvala vsem, ki so pomagali pri organizaciji, ne smemo pa pozabiti tudi na »Svetleto« domačijo, kjer so nam odstopili prostor, Lojze pa je poskrbel, da so tekmovalci in gledalci dobili kaj za podzob.

Najprej so nastopile članice in starejši člani, nato pa so se na drugi progi pomerili med seboj še mlajši člani. Kot predvozače smo gledali nekaj izredno perspektivnih mladih smučarjev. Po končani tekmi je bilo treba le kratek čas počakati in že so bili izračunani rezultati in napisane diplome. Ob razglasitvi rezultatov je bučno ploskanje dokazalo, da Žirovci vedno bolj cenijo lep smučarski šport, žal pa se vsi ne morejo udeleževati, saj je oprema precej draga, naša smučišča, ki niso najboljše, pa so skoraj brez žlic; dostop v višje lege pa je spet težaven. Sčasoma bo treba poskrbeti še za kakšno vlečnico in se bo položaj s tem precej izboljšal. Vsekakor igra pri tem sindikat veliko vlogo, saj mora poleg drugega tudi skrbeti za rekreacijo svojih članov.

In še rezultati tekmovanja: Članice:

1. Helena Kavčič, Alpina
2. Bernarda Dolenc, ZD Žiri
3. Silva Bajt, Alpina
4. Helena Zorjan, Etiketa

Starejši člani:

1. Alojz Burnik, Alpina
2. Peter Kosmač, Alpina
3. Ernest Kokalj, Mizarsko podjetje
4. Bernard Kavčič, Alpina
5. Milan Podobnik, Alpina
6. Stane Jereb, Alpina
7. Metod Erznožnik, Alpina
8. Pavel Zakelj, Alpina
9. Franc Giacomelli, Mizarsko podjetje
10. Ivan Pečelin, Alpina

Mlajši člani:

1. Zdravko Pišlar, Alpina
2. Silvo Trček, Alpina
3. Rado Podobnik, Alpina
4. Ciril Kavčič, POLIKS
5. Milan Kopač, Alpina
6. Iztok Kolenc, Alpina
7. Stane Čar, Alpina
8. Bojan Kržišnik, Kladiivar
9. Peter Mlinar, Alpina

10. Peter Dolenc, Alpina
11. Milan Novak, Alpina
- 12.—13. Vinko Albreht, Klad.
- 12.—13. Tone Mur, Etiketa
14. Franc Reven, Mizarsko podjetje
15. Bogdan Erznožnik, Kladiivar
16. Branko Albreht, Etiketa
17. Stefan Burja, Alpina
18. Rajko Kosmač, Alpina
19. Andrej Starman, Kladiivar
20. Rado Jereb, Alpina

21. Lojze Pečelin, Etiketa
 22. Branko Tušek, Kladiivar
 23. Tone Bačnar, Etiketa
 24. Gregor Mihevc, Kladiivar
- Prvo mesto med ekipami je dosegla ekipa Alpine in z njim lop pokal, druga je bila ekipa Kladiivarja, tretja ekipa Etikete.
- Vsi udeleženci tekmovanja so želeli, da bi to tekmovanje postalo tradicionalno.
- Sindikalna organizacija Alpina

Lojze Burnik — prvi pri starejših članih

Krajevni urad ne bo ukinjen

V zadnjem času so se v Žirih razširile govorice o namestitvi ukinitvi krajevnega urada v Žirih, ki so v celoti izmišljene. Zato smo se odločili, da javnost nekoliko podrobneje seznanimo z delom tega urada in s tem dokažemo pomen in potrebo po nadaljnjem obstoju.

Na tem uradu je zaposlena ena delavka, ki poleg matične in prijavnno-odjavne službe opravlja še vrsto drugih opravil za občinske upravne organe in druge institucije v občini, pa tudi izven nje. Za krajevni urad v Žirih je značilno še to, da pomaga občanom reševati najrazličnejše zadeve (vlaganje prošnje za registracijo motornih vozil in podaljšanje veljavnosti prometnih dovoljenj, izdajo in podaljšanje veljavnosti voznških dovoljenj, izdajo tablic za »Preizkušnjo« voznj, iz-

ma matičarka iz Žirov in matičarka iz Škofje Loke. Trenutno izgleda, da bomo to vprašanje lahko zadovoljivo rešili.

Proučevali smo tudi možnost ukinitve matičnih uradov pri krajevnih uradih, kar so že storile nekatere občine v Sloveniji, med njimi tudi Kranj in Jesenice. Z ukinitvijo matičnih uradov bi vodnje matičnih knjig prenesli na sedež občine. Tak ukrep bi znatno razbremenil matičarja na KU in omogočil, da se jim dodajo druga opravila ali zmanjša število delovnih mest na ta način, da bi na KU Gorenja vas in Železniki uvedli le dežurno službo ob določenih urah. To službo bi opravljal en delavec, čigar delovno mesto bi bilo sistemizirano na sedežu SO. Tudi to odločitev smo odložili do dopolnitve ustave in izida novih zakonov.

Domnevamo, da so posamezniki verjetno smatrali ukinitve sklepanja zakonskih zvez pri Matičnem uradu v Žirih kot prvo fazo ukinitve krajevnega urada. To pa smo napravili le zaradi upadanja interesa sklepanja zakonskih zvez pred tem organom, ker so se bodoči zakonci odločali za sklepanje pred MU v Škofji Loki in pa zaradi majhnega števila le-teh. Sklep o tem je sprejel Svet za splošne in notranje zadeve pri SO Škofja Loka na 19. redni seji dne 4. 5. 1972, po predhodnem soglasju KS Žiri in krajevnega urada SZDL Žiri.

Neprestano razmišljamo, kako naj bo občinska uprava organizirana, da bo njeno delo strokovno, hitro in poceni. Obenem pa razmišljamo tudi, kako jo čim bolj približati občanom. Zato ni bojazni, da bi sprejeli kakršenkoli organizacijski ukrep, ki bi bil v škodo večine občanov, ne da bi se posvetovali s predstavniki kraja, ali pa ne dovolj utemeljeno.

Smatramo, da smo s tem pojasnilom uspeli ovreči ne utemeljene govorice glede ukinitve krajevnega urada v Žirih.

Pozivamo prebivalce iz občine KS Žiri, da se za vse zadeve, ki jih rešuje naš oddelek, pa tudi drugi upravni organi občinske skupščine

Škofja Loka, v čim večjem številu obračajo na krajevni urad v Žirih in si s tem prihranijo nepotrebne stroške in čas.

Stane Pečar

Žirovski planinci

Tudi letos so žirovski planinci priredili družabno smučarsko tekmovanje v veleslalomu. Tekmovanje je bilo v Jarčji dolini 25. februarja.

Zimsko sončno jutro je privabilo lepo število smučarjev-planincev. Na štart so prihajali stari in mladi, vsi športno razpoloženi. Zato je poskrbel tudi Lojze Seljak. Ozvočna glasba se je razlegala po celem smučišču. Pa tudi za prigrizek in topli čaj je bilo preskrbljeno. Kdor je bil v skrbeh, da se prehladi, je dobil tudi šilce kratkega.

Tekmovanje je vodil Franc Jesenko. Progi je pripravil Rado Podobnik s sodelavci. Za pionirje, pionirke, članice in starejše člane nad 35 let lažjo, za mladince in člane pa težjo progo. Starter je bil Rudolf Poljanšek, merilci časa pa Anton Oblak, Marijan Bogataj in Lojze Kolenc. Tekma je potekala brez večjih padcev in nezgod.

Rezultati tekmovanja pa so takoli:

Pionirji:

1. Podobnik Marko, 2. Sporiš Branko, 3. Kolenc Vaso;
- Člani — starejši:**

1. Jereb Stane, 2. Erznožnik Metod, 3. Zakelj Pavel;

Člani:

1. Pečelin Franci, 2. Podobnik Rado, 3. Pišler Zdravko;

Pionirke:

1. Oblak Smiljana;

Članice:

1. Justin Mija, 2. Zorjan Helena;

Mladinci:

1. Kopač Milan, 2. Čelik Izidor, 3. Dolinar Stojan;

Planinsko društvo Žiri namerava vsako leto prirediti eno do dve taki tekmovanji. Vabim vse k čim večji udeležbi, kajti smučanje je zdrav

šport in res bi moral postati množičen.

Društvo je tudi sicer priredilo. Lansko leto je imelo poleg šestih izletov, veliko delo tudi z Loško planinsko potjo. Pri markiranju te poti je sodelovalo 14 članov. V to delo je bilo vloženo 345 prostovoljnih ur. Z zadovoljstvom ugotavljamo, da smo uspešno opravili svoj delež te poti.

Otvoritev poti bo 25. marca ob 9. uri dopoldne pred občinsko skupščino v Škofji Loki. Za to priložnost je pripravljen primeren kulturni program. Sledil bo začetek prvega pohoda po tej poti — proti Lubniku. Vabimo vse planince, da se tega tudi udeležijo. O odhodu iz Žirov boste še obveščeni.

Konec marca bo društvo imelo svoj redni občni zbor. Tudi o tem vas bomo kasneje podrobneje obvestili.

Ivan Pečelin

ZAHVALA

Ob boleči in mnogo pretrani izgubi dragega moža

JOZETA PODOBNIKA

se vsem iskreno zahvaljujemo za venco, cvetje, izrečeno sožalje in spremljanje na zadnji poti, posebej še sodelavcem in sodelavkam, gasilec in pevecem. Lepa hvala sindikatu Alpina za denarno pomoč.

Toplo se zahvaljujemo tudi vsem tistim, ki so mu v času težke bolezni kakorkoli pomagali ali ga obiskali.

Zena Tilka in sorodniki

Prvenstvo Alpine v šahu

Šahovski klub Alpine je v preteklih mesecih organiziral šahovski turnir, na katerem je sodelovalo 19 šahistov.

Prvo mesto je letos osvojil Tone Gorjup, ki je pokazal tudi najbolj zrelo igro, oddal le 3 točke (dosegel je 15 točk) in zaslužen osvojil prvenstvo.

podelili Andrej Osredkar, Milan Podobnik in Vid Sedej. Stefan Gluhododov pa je bil deseti.

Šahisti si niso privoščili odmora. Nadaljevali so s tekmovanjem v brzopoteznem šahu, kjer je največji favorit Rajko Vehar.

Šah je resna igra, ki razvija sposobnost logičnega mišljenja. Na sliki: Boj je resen — prvi na levi prvak Alpine ANTON GORJUP.

Drugo mesto je osvojil Ivan Capuder s 14 točkami, 3. Nejk Podobnik, 13 točk, 4. je bil Rajko Vehar, 5. pa Franc Mahnič, mesta od 6. do 9. so

Tudi nadaljevanje sezone bo prineslo zanimiva tekmovanja. Ekipa kluba bo zastopala Žiri na brzopoteznem prvenstvu slovenskih mest v

brzopoteznem šahu v Velenju, šahisti pa bodo sodelovali tudi na usnjarijadi. V planu je tudi nekaj dvobojev. Obe ta se torej dokaj pestro šahovsko življenje. Upam, da se bodo vrste šahistov še razširile in da bomo lahko ustanovili tudi žensko ekipo. Šah je vendarle igra, ki razvija sposobnost logičnega mišljenja, krepi duha in je lahko prijetno razvedrilo.

N.P.

V preteklem mesecu sta odšla v pokoj Jože Krajšek in Anton Naglič. Ob tej priliki jima želimo trdnega zdravja in dobrega počutja v zasluženem pokoji.

15. februarja je bila v Logatcu odprta nova prodajalna, 54. po vrsti. Za poslovanje v tej prodajalni je bila imenovana Marija KOSIR.

ZAHVALA

Ob smrti drage mame

MARIJE OREŠNIK

se zahvaljujem vsem sodelavcem za venec in spremljanje na njeni zadnji poti.

Lojze Orešnik
z družino

Spored kina »Svoboda« Žiri od 15. 3. do 15. 4. 1973

17. in 18. 3.	Catch 22	ameriški
21. 3.	Lov na jelene	domači
24. in 25. 3.	4 komangosi za Norveško	angleški
28. 3.	Mazurka v postelji	danski
31. 3. in 1. 4.	Pojem pesem Dominique	ameriški
4. 4.	Invazija z vesolja	japonski
7. 4. in 8. 4.	Zavljenje v dvojce	nemški
8. 4. ob 17. uri	100 muk Stanlija in Olia	ameriški
11. 4.	Ko pride lev	domači
14. 4. in 15. 4.	Ulica Tuset	španski
15. 4. ob 17. uri	Tarzanov upor vdžungli	ameriški

Kje je zdravnik?

Na vprašanje uredništva »DELO, ŽIVLJENJE«, kako bo urejena zdravstvena služba v Žirih po odhodu dr. Meca, je dal vodja zdravstvenega doma Kranj, enote Skofja Loka, dr. Tone Košir naslednje pojasnilo:

Po normativih, veljavnih v SR Sloveniji, pride na približno 250 prebivalcev en zdravnik. Število aktivnih zavarovancev to število manjša, število kmetov pa jo viša. Steti je treba še zdravnika za varstvo mater (posvetovalnica) in preventivno varstvo otrok in šolarjev. Ob upoštevanju vseh teh normativov je potreba v Žirih po 1,8 stalnega zdravnika. Dr. Mesec je hodil 2-krat tedensko v Gorenjo vas, šolske preglede pa je opravljal poleg rednega delovnega časa. Po razgovoru z dr. Berni-

kom je potrebno obdržati približno enako zasedenost kot doslej; dogovorili smo se le, da odpade popoldanska ordinacija v sredo. Odslej dr. Bernik ordinira vsako dopoldne, tudi v soboto. Popoldne pa pokrijemo iz Skofje Loke še v torek in petek; pokrivali bomo torej tudi torkovo otroško posvetovalnico. Dežurna služba ostane nespremenjena; vsak drugi teden dr. Bernik — izmenično z dr. Gregorčičem iz Gorenje vasi, kar je redno objavljeno na predzadnji strani GLASA ob sredah. Cepljenje in šolsko preventivo bomo pokrili iz Skofje Loke po programu.

Stalno pa se bomo trudili — prosimo tudi Žirovce za pomoč — da čimprej najdemo novega in stalnega zdravnika za Žiri.

Večer v koči

Bližala se je noč, ko smo visoko gori pod Jalovcem zavili okrog skalnega grebena in obstali pred kočo, ki se je pokazala, kot bi zrastle iz tal. Slonela je ob vznožju visoke in koničaste skalne gmote, imenovane Spička. Pred bajto je bilo zbranih nekaj planincev, ki so opazovali sončni zahod. Zasopli in utrujeni smo se jim pridružili.

Sončni zahod v hribih je nekaj čudovitega, posebno ob lepem vremenu. In takrat je bilo vreme še posebno lepo. Globoko pod nami se je vila Zadnja Trenta, ki je že bila vsa v senci. Gozdovi nad njo so potemneli in postali brez oblične pege. Vrhovi, ki so kraljevali nad to pokrajino, pa so se rdečili v žaru zahajajočega sonca, ki se je spuščalo za Jalovec. Iz doline se je vijoličasti mrak plazil vse višje in višje. Oblaki nad vrhovi so škrlatno zagoreli. Polagoma se je škrt razlil po celotnem nebu in na njegovem ozadju so se ostro odražali žagasti grebeni in vrhovi gorskih velikanov. To je trajalo le nekaj časa. Ko je nebo najlepše zažarelo v deseterih odtenkih rdeče barve, se je iz doline priplazila noč in nebo je potemnelo. Iz nastopajočje teme so se svetili le beli grebeni in špike, ki so se še dolgo odražali na ozadju vedno temnejšega neba.

Nad gorami je zavladovala noč, mi pa smo še vedno čepeli pred bajto. Na tako čudovit sončni zahod ne naletiš vsak dan. Potem pa smo drug za drugim pobrali svoje nahrbtnike in se odpravili v kočo. Pravzaprav si takega imena sploh ni zaslužila, kajti za tisto kolibo je še zavetišče prerazkošno ime. Notranjost koče je bila sestavljena iz enega samega prostora, ki je služil za spalnico, kuhinjo in dnevno sobo. V enem kotu je bilo postavljeno nekaj osem pogradov, v drugem pa je stala pečica, miza in par stolov. V ta tesni prostor se nas je nagneto najmanj petnajst. Ko smo se spraševali, kje bomo spali, nas je takoj potolažil oskrbnik, star bohinjski kavelj, ki je gospodaril za pečico. Rekel je, da petnajst ljudi še ni nič in da jih je bilo nekoč v bajti toliko, da ponoči ni smel odpreti vrat, ker bi lahko kdo še ven padel.

Nekateri so se takoj namestili po ležiščih, nekaj pa se jih je stiskalo okrog mize. Najslabše mesto sem si izbral jaz, kajti sedel sem na skrinjo, ki je služila tudi za klopi. V njej je oskrbnik imel shranjeno žganje. Ker pa v hribih čaj brez žganja ne velja, sem moral kar naprej vstajati s tiste skrinje.

Koča je le slabo razsvetljena petrolejka, ki je bila

obešana na steno. Večer je bil dolg, da pa bi si ga skrajšali s čitanjem, je bilo pretemno. Da bi »rihterja bili« ni bilo prostora. Zato se je oglasil eden od družine, ki je prišla že pred nami in predlagal, da naj vsakdo pove kakšno okroglo. Kdor bo povedal najbolj zarobljeno zgodbo, si bo prislužil vrč vina.

Takoj se je oglasil oskrbnik. Pripovedoval je, kako sta s prijateljem hodila iz doline v kočo. Na pot sta odšla skupaj, na planini pa se mu je Miha izgubil. Tako je oskrbnik prispel v kočo sam, kjer ga je čakal celo popoldne. Vsakega planinca je spraševal, če je kaj videl Miha. Zvečer, ko ga je že začeljenjalo skrbeti, da se mu ni kaj zgodilo, pa so se odprla vrata in v kočo je stopil Miha ves zadihan, razkuštran, opraskan in pavaljan.

»Ali je bil plaz?« ga je sočutno vprašal oskrbnik.

»Ne plaz, ampak planšarica,« je nejevoljno odgovoril Miha.

Vsi smo se zasmejali oskrbnikovi prigodi, nekdo pa je takoj pripomnil, da bi mu človek še verjel, če ne bi bil iz Bohinja.

Oskrbnik je užaljeno umolknil, tisti pa, ki je izustil tako nepremišljeno pripombo, je začel pripovedovati:

»Zadnjič sem na poti s Plešivca naletel na leseno ograjo, na kateri je bila pritrjena deska z opozorilom: Po-

zor hud bik. Vsak bicek me že ne bo prestrašil, sem si mislil sam pri sebi in korajžno preskočil plot. Toda, komaj sem zavil okrog prvega grma, sem obstal kot ukopan. Pred menoj se je pojavil velik bik, ki ni nič kaj prijazno buljil vame. Že sem pričakoval napad, zgodilo pa se ni ničesar takega. Bik je povesil glavo in se pričel mirno pasti. Za tako pohlevno živinčje pa res ne bi bilo treba pisati opozorilnih tabel in po nepotrebnem strašiti ljudi. Žilica mi ni dala miru in takoj sem hotel bika odpoditi. Zakričal sem nad njim. Nič! Zakrilil sem z rokami. Nič. Žival se je mirno pasla. Začel sem jo dregati s palico, ki sem jo pobral v bližnjem grmu, ona pa se zame sploh ni zmenila. Ko sem že obupal, da bom bika spravil z mesta, pa je v grmovju za mojim hrbtom nekaj prav močno pričelo lomastiti. Obrnil sem se in se iz oči v oči spogledal z bikom, ki je bil še precej večji od tistega, ki sem ga drezal. Bik je s sklonjeno glavo privdijal iz grmovja in se zaletel naravnost proti meni. Kot bi mignil, sem stekel nazaj do ograde in jo urno preskočil. Nisem še bil na drugi strani, ko je hu- di bik že bil za menoj in odnesel sem jo le za las. Tako sem videl, da opozorilo le ni bilo zaman.

Tudi njegovi pripovedi smo se nasmejali, oglasil pa se je oskrbnik: »V Bohinju se nisi navadil lagati!«

»Torej hočete reči, da sem se zlagal,« je vzkipep pripovedovalec.

»Kaj pa drugega kakor zlagal in to na debelo. Jaz še nisem videl bika, ki bi podil bika.«

»Sem mar jaz bik?« je oni zopet vprašal.

»Seveda si, saj pravijo, da je pet bikov in en Gorenjec šest glav goveje živine, ha, ha, ha,« se je smejal veseljaški oskrbnik.

Tedaj pa je pričel pripovedovati moj prijatelj Franc, ki ni mogel videti, da bi nekdo pravil okroglejše zgodbe od njega, pa tudi vrč vina ni kar tako:

»Pod Bogatinom sem stikal za planikami. Naenkrat sem zagledal sredi stene cvet, velik kot otroška dlan. Ta mora biti moj, sem sklenil. Pričel sem plezati v steno. Tik pod polico, kjer je rastle planika, sem omagal. Nobenega prijema ni bilo nikjer. Končno sem se le toliko vzpel, da sem z roko zgrabil za ruševje, ki je rastle iz razpoke. Povlekel sem se kvišku in že sem mislil, da sem rešen. Manjkalo je le par sežnjev in dosegel bi bil polico. Tedaj pa se mi je ruševje utrgalo in vznak sem padel v prepad.«

»In potem?« smo vprašali vsi hkrati.

»Potem pa sem se zbudil, ker se mi je to le sanjalo.« Vino je zaslužil Franc, popili pa smo ga vsi skupaj.

Matvez Pečeljin

zunaj tovarne • zunaj tovarne • zunaj tovarne • zunaj tov

Asfaltiranje cest da ali ne

Akcije za asfaltiranje cest na območju Zirov dobivajo zelo širok obseg in pomen. O urejevanju mestnih ulic in cest v strnjanih naseljih je razpravljala tudi svet krajevne skupnosti na zadnji seji. Interes ljudi, da s komunalnim prispevkom urejujejo svoja naselja je vsekakor pomemben dejavnik, ki kaže na veliko potrebo in željo prebivalcev za urejevanje svoje okolice. Kraj s tem spreminja svojo podobo, postaja urejen in čist.

Svet krajevne skupnosti je razpravljala tudi o načinu sofinanciranja prebivalcev pri teh akcijah. Na svetu je bilo dano več predlogov, izoblikovalo pa se je naslednje stališče:

Sredstva za kritje stroškov ob asfaltiranju naj krijejo zainteresirani občani v višini stroškov asfaltne prevleke. Pripravljalna dela naj bi izvedli tako, da občani sodelujejo pri pripravljalnih delih s prostovoljnimi delom, krajevna skupnost pa naj bi pokrila materialne stroške pripravljalnih del. Pripravljalna dela so utrjevanje in posipanje cestišča, postavljanje sistema za odvodnjavanje cestišča, utrjevanje robnikov in podobno.

Pri urejevanju cest pa bo potrebno določiti postopno gradnjo pri izgradnji tistih cest, ki bodo terjale večja denarna sredstva za pripravljalna dela. Možnost kreditiranja iz sredstev prispevka od mestnega zemljišča bo manjša, ker naj bi se ta sredstva porabila ob izgradnji kanalizacije. Kreditiranje iz sredstev prispevka od mestnega zemljišča je bilo v primeru izgradnje ceste Lekarna — Umag. V tem primeru bodo porabljena sredstva kot posojilo iz prispevka od mestnega zemljišča pritekale nazaj v obliki komunalnega prispevka za ceste, katerega bodo plačali bodoči graditelji na tem

območju. V strnjanih naseljih, kjer ni več nezazidanih parcel pa kreditiranje v toliki meri na račun prispevka na račun od mestnega zemljišča ni možna.

Na prednost pri asfaltiranju mestnih ulic pa bo vplivala tudi urbanistična urejenost in pravna urejenost lastništva za področja novih delov posamezne trase. Ta vprašanja bo reševala najprej ustrezna strokovna služba pri občini.

Največ časa je svet posvetil razpravi o cesti Stara vas—Nova vas—Račeva—Podlessec. Akcija za asfaltiranje omenjene ceste je zajela celotno prebivalstvo in delovne organizacije na območju Zirov. Zbiranje sredstev za ureditev omenjene ceste se je začelo še v predvojni Jugoslaviji, v zvezi s tem so bili leta 1926 v okviru takratne banovine izdelani tudi načrti. Prva dopolnitev načrtov in večja dela so bila izvršena po vojni predvsem pri urejevanju trase in izgradnji mostov v letu 1960. Pred tremi leti se je akcija ponovno oživila. Pobudniki so bili prebivalci v naseljih ob cesti. V razpravah pred referendumom za priključitev krajevne skupnosti Ziri občini Škofja Loka je tekla razprava tudi o ureditvi omenjene račevske ceste. Prebivalci so izrazili stališče, naj bi nova občina temu vprašanju posvetila več pozornosti in pripomogla k dokončni ureditvi ceste.

Decembra preteklega leta so občani ponovno prevzeli pobudo za ureditev ceste in ustanovili gradbeni odbor. Akcija je zelo lepo stekla in

kaže na veliko enotnost ljudi. Zajela je vse prebivalstvo in delovne organizacije. V akcijo so se prav tako vključile družbeno-politične organizacije SZDL, ZK, mladinska organizacija, sindikalne organizacije in krajevna skupnost, ki je ves čas sodelovala s strokovno pomočjo in organizacijo posvetovanj na območju krajevne skupnosti in na sedežu občine.

Prebivalstvo in delovne organizacije na območju Zirov so zagotovile velik del sredstev za cesto. Potreba za gradnjo in asfaltiranje ceste je velika tudi zato, ker cesta

ZAHVALA

Vsem sodelavkam in sodelavcem, sorodnikom in znancom, ki so ob nenadni smrti naše drage mame

MARIJE FILIPIC

darovali cvetje in vence, se v tako velikem številu poslovlili od nje in jo spremlili na zadnji poti, iskrena zahvala.

Sinovi in hčere
z družinami

ni pravilno grajena in je le razširjena kolovozna pot, ki je šla nekoč preko njiv, in travnikov, promet pa se je izredno povečal.

Predračun za omenjeno cesto je 4.000.000 din. Do sedaj so delovne organizacije sprejele šamoupravni sporazum 2% iz dohodka podjetja, kot merilo za izračun pa bodo bruto osebni dohodki; to znes skupaj 950.000 din. Prebi-

valci ob cesti bodo prispevali 500.000 din. Delavci v delovnih organizacijah pa z delom ob prostih sobotah 200.000 din; ostalo prebivalstvo z drugih območij krajevne skupnosti 100.000 din. S tem je skupaj zagotovljenih 1.750.000 din. Manjkajoča sredstva pa naj bi s kreditom zagotovila občina Škofja Loka iz lastnih sredstev in drugih možnih virov.

Cesta se vije skozi stanovanjska naselja, ki so zrasla vzdolž celotne trase. Z razvojem avtomobilizma je tako slabo cesto nemogoče vzdrževati, ker v treh tednih »požre« v svojo ilovnato osnovo ves gramoz, ki ga posujejo. Kljub velikim akcijam ob posipanju ceste v vseh večjih letih nazaj, ob prostovoljnem delu prebivalstva je v letu 1972 krajevna skupnost porabila za vzdrževanje 100.000 Iz občinskega proračuna je prejela le 37.000 din. Razlika za vzdrževanje ceste pa so pokrivala sredstva iz vodarine.

Sredstva vodarine so tako predstavljale dodatni davek na občana Zirov za vzdrževanje cest.

S tem načinom financiranja se je z letom 1973, kakor tudi že v drugi polovici leta 1972 prekinilo. Svet krajevne skupnosti je sprejel odločno stališče, da ta način financiranja vzdrževalnih del ni sprejemljiv in se v bodoče ne bo izvajal.

Stroški za vzdrževanje račevske ceste so tako visoki, da lahko iščemo rešitev le v dokončni ureditvi. Prebivalstvo Zirov in delovne organizacije so prispevali svoj delež. Na vrsti je sedaj občina Škofja Loka, da s svojo pomočjo sodeluje pri zagotovitvi zadostnih sredstev za končno ureditev ceste.

V celotni akciji je potrebna ceniti prizadevnost gradbenih odborov Račeva in Nova vas, ki z vestnim delom sodelujeta in skrbita za nemoten potek akcije. Potrebno bi bilo omeniti brezplačno sodelovanje domačih strokovnjakov za izdelavo potrebne dokumentacije ob izgradnji ceste.

Francij Pertovt
dipl. oec.

Kej je djau?

V prejšnji številki smo v tej rubriki svetili s svečo in želeli komentar. Dobili smo ga:

- Vse sile za dvig natalitete — (Dlakocep) I. nagrada
- Ode plan na 80 % — (R. Bojič, B. Luka) II. nagrada
- Se ba jutri spet svetl — (Uršič Nevenka) III. nagrada
- Kab se sej petrolejke duble — (Dlakocep)
- Mica, ki s pa? — (Dlakocep)
- Glih tak je kat učas! — (Lidija Uršič)
- Se bama sej naspal! — (Nevenka Uršič)
- Kej te je urag uzel? — (Marija Vodopivec, Col)
- Samoprispevek za termoelektrarne — (Dlakocep)
- Hudč, še abrev se nisl! — (Cvetko Gruđen)

Novo nagradno vprašanje

»Čestitam za dan žena!« vošči mož svoj dragi. Ona pa se mu »epo« zahvali za tako iskreno voščilo. Kaj pravi? Odgovore pošljite do 2. aprila 1973. Nagrade: 30.—, 20.— in 10.— din.

»Foto klub« Gorenja vas

Člani Foto kluba so me zadovoljili, da v tovarniškem glasilu predstavim naš Foto klub.

Klub je 11. decembra 1971 ustanovil mednarodni mojster fotografije Vlastja Simončič, ki ga od takrat tudi neumorno vodi.

Kot sekcija se je klub priključil KUD Ivan Regen, Gorenja vas in trenutno šteje 38 članov. Člani izpopolnjujejo znanje fotografije. Ukvarjamo se tudi z umetniško fotografijo. V počastitev 1000-letnice Škofje Loke bomo odprli svojo prvo razstavo fotografij, kar je nedvomno uspeh. Seveda pa imamo člani kluba še veliko načrtov in želja. Zastavili smo si nalogo, da si v prostoru, ki ga nam je odstopil TVD Partizan Gorenja vas, uredimo laboratorij. Imamo le prostor, dobro

voljo, 300 din in veliko obljub za pomoč. Ker pa smo optimisti, upamo, da bomo do konca poletja že v lastnem fotolaboratoriju.

Vabimo vse člane kolektiva, ki čutijo veselje do fotografiranja, da se nam pridružijo. Sestajamo se vsako soboto ob 18. uri v novi šoli.

Marko Miklavčič

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame

MARIJE KRISTAN

se najlepše zahvaljujemo pevcem Alpine in vsem sodelavcem, ki so jo spremlili na zadnji poti in darovali cvetje na njen grob.

Družina Kristan

»DELO, ŽIVLJENJE« je glasilo tovarne obutve ALPINA ZIRI.

Ureja ga uredniški odbor: MARIJA KASTELEC, VLADIMIR PIVK, ALFONZ ZAJEC, ANTON ZAKELJ, ERNEST DEMŠAR, MILAN MOČNIK, STANE KOSMAC, STOJAN PERTOVT, MAJDA JESENKO, glavni urednik in v. d. odgovorne urednika.

Izhaja mesečno. Naklada 1500 izvodov.

Tisk Gorenjski tisk Kranj